عنوان مقاله:

بررسی آزمایشگاهی تاثیر طول آبشکن در کاهش فرسایش کنار رودخانه ای

محل انتشار:

مجله علوم و مهندسی آبخیزداری ایران, دوره 4, شماره 12 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

بهاره السادات موسوى - Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Tehran,

مجتبی صانعی - Soil Conservation and Watershed Management

على سلاجقه - University of Tehran

بهارک معتمد وزیری - Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, بهارک معتمد وزیری

خلاصه مقاله:

دیواره های رودخانه اغلب در معرض فرسایش کنارهای و تخریب قرار دارند. لذا لازم است دامنه گسترش، خطرات ناشی از آن و عوامل موثر در این پدیده شناخته شوند. یکی از روشهای کنترل این فرسایش استفاده از آبشکنها است که در صورت طراحی و اجرای صحیح، علاوه بر کنترل فرسایش کنارهای منجر به بازیابی و احیای اراضی با ارزش حاشیه رودخانه ها میشود. با توجه به این که حفاظت از اراضی مجاور رودخانه و به حداقل رساندن میزان فرسایش کناری لازم و ضروری میباشد، این تحقیق با هدف تعیین تأثیر طول آبشکن در حفاظت رودخانه و کاهش فرسایش کناری با استفاده از مدل آزمایشگاهی انجام گرفت. آزمایشها با سه طول مختلف آبشکن در ۵ دبی متفاوت انجام شد. نتایج آزمایشها نشان دادند که افزایش طول آبشکن از ۲۵ به ۳۵ سانتیمتر مقدار سطح فرسایش کناری را از ۲۰ تا ۴۰ درصد در دبیهای ۱۵ تا ۲۵ به ۲۵ تا ۲۵ به ۲۵ تا ۲۵ به ۲۵ سانتیمتر مقدار ست.

كلمات كليدى:

Bank Erosion, River Engineering, Laboratory Models and Groin Length, طول آبشکن، مدل آزمایشگاهی، فرسایش کناره ای، مهندسی رودخانه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1866428

